

El relat hot: Quim i Roger [part 2]

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Quim i Roger, segona part

[Llegeix la primera part aquí]

L'endemà d'aquella nit, en Quim es va llevar amb una sensació estranya: l'excitació d'haver viscut una cosa increïble es barrejaven amb la incertesa de com seria tornar a veure en Roger. No s'havien enviat cap missatge des del comiat, potser per por o potser perquè encara estaven paint el que havia passat.

Quan va arribar a classe, en Quim va notar com el cor li batejava més ràpid en veure en Roger assegut al seu pupitre. Ell també va aixecar la mirada, i en aquell segon que es van creuar, els ulls parlaven de tot el que havia quedat suspès: la nit, les carícies, els petons? i aquella atracció que havia explotat sense que ho poguessin preveure. Com podia ser que tot hagués canviat tant?

L'ambient entre ells podia provocar un incendi. Durant tota l'estona de classe, s'enviaven mirades, notant l'escalfor que creixia a cada cop que coincidien en un passadís o a l'hora de seure en grup. Cap dels dos gosava dir gaire res en veu alta. Només es feien somriures tímids i gestos amb les mans, com si sabessin que qualsevol paraula podria desemascarar-los davant la resta de companys.

Va arribar el pati, i mentre tothom sortia al passadís, en Roger va aprofitar per donar-li un copet a l'espatlla a en Quim.

?Vine ?va murmurar, amb un to decidit però alhora nerviós.

En Quim va seguir en Roger pel passadís, esquivant grups d'alumnes que reien i cridaven. Van passar de llarg la porta que donava al pati exterior i es van ficar als lavabos de nois. Un cop a dins, van comprovar que no hi havia ningú. En Roger va girar el pestell, tancant-se tots dos a dins.

?Què fas? ?va murmurar en Quim, encara amb el cor desbocat.

?Necessito saber que tot això que sento? no m'ho estic imaginant.

Abans que en Quim pogués respondre, en Roger el va agafar per la cintura i li va fer un petó, un petó ràpid que va fondre tota la inseguretat que hi pogués haver. Va ser un petó curt però suficient per incendiar-los per dins. En Quim va tancar els ulls, agafant-se fort als braços d'en Roger. Aquell moment va ser un regal inesperat, un racó de privacitat enmig de la quotidianitat escolar.

?M'he passat tot el matí pensant en tu? ?va admetre en Quim, en veu baixa, a pocs centímetres dels llavis d'en Roger.

?Jo igual ?va fer ell, recolzant el front sobre el d'en Quim?. Necessitem veure'ns en un lloc més privat, no?

Aquella mateixa tarda, es van posar d'acord. En Roger tenia casa lliure, els seus pares treballaven fins tard, i allà podrien estar tranquils. La idea els va fer sentir nervis i ganes a parts iguals.

Quan en Quim va arribar, en Roger li va obrir amb un somriure incòmode. Els dos es sentien estranyament tímids, com si fossin uns desconeguts tot i haver-ho compartit tota una vida junts.

?Passa, va ?va dir en Roger, fent-li un gest perquè entrés.

Es van asseure al sofà de la sala, primer amb una distància prudencial, parlant de coses banals: les

classes, els deures, l'examen que vindria la setmana següent? fins que la conversa va anar morint, i el silenci va omplir l'espai.

?No podem fingir que ahir no va passar ?va dir en Quim, girant-se per mirar-lo als ulls.

?Ni vull. Ho vaig voler, i ho vull encara ara ?va respondre en Roger, sense dubtar, però amb la veu tremolosa.

En Quim va assentir, i sense més paraules, es van acostar. Les seves mans es van trobar a mitja distància, i en Roger va aprofitar per estirar-lo cap a ell. Els seus llavis es van retrobar amb una delicadesa que va donar pas, poc a poc, a una passió més intensa. Era com si tornessin al punt on ho van deixar la nit anterior.

Els dos cors bategaven descontrolats, mentre les seves mans es colaven sota les samarretes de l'altre. Cada carícia era un descobriment nou, un territori que s'atreveien a explorar per primera vegada sense sentir-se culpables. Havien creuat la línia de l'amistat feia poques hores, però cap dels dos volia fer marxa enrere.

?Ho tens clar? ?va dir en Roger, aturant un moment els petons i buscant la mirada d'en Quim, que s'havia posat damunt seu.

?No hi ha res que tingui més clar que això ?va respondre en Quim, amb un somriure tremolós però segur.

Les peces de roba van començar a caure, deixant pas a un caliu que s'encomanava a la pell. Amb cada botó descordat, amb cada màniga que relliscava, sentien una barreja d'emocions: il·lusió, curiositat, un punt de por, però sobretot una connexió profunda que mai haurien imaginat que existiria entre ells.

?Quim, jo no sé si estic preparat per fer segons quin pas? va admetre en Roger.

?Tranqui, tot això també és nou per mi. Et puc demanar una cosa que em ve molt de gust? ? va respondre en Quim.

?Sorprèn-me ? va dir en Roger.

?Què et sembla si comencem tocant-nos per separat? Tinc ganes de veure't fent-te una palla? va dir en Quim mirant-lo fixament als ulls.

En Roger es va posar encara més calent i va córrer a baixar-se els calçotets. En Quim va fer el mateix i es van asseure l'un al costat de l'altre, sobre el llit. Van posar música suau però sensual i es van començar a masturbar-se, cada un amb el seu penis. Al cap de pocs minuts, en Roger va fer un esglai i li va dir al Quim que si no paraven un moment, es corria ja.

Van fer una pausa, es van abraçar intentant contenir una mica més aquell moment de plaer. Però les ganes podien més. Es van estirar al llit i van començar a masturbar-se l'un a l'altre. En Quim va quedar sorprès amb la duresa del penis d'en Roger, semblava que hagués d'explotar. I notar allò entre els seus dits el va posar tan calent, que de cop el seu penis estava igual. No paraven de menjar-se la boca i moure les mans al mateix ritme, masturbant el membre de l'altre.

?Quim, em corro, em corro. ? va dir en Roger gemegant.

I els dos es van córrer, alhora, i molls de semen, es van abraçar més fort que mai. I ara la passió s'havia convertit en una sensació d'amor que cap dels dos havia experimentat mai. I no sabien com seguiria la seva relació, però estaven segurs que repetirien.

Una estona després, estirats l'un al costat de l'altre, amb els cossos calents i les galtes enrogides, es van mirar somrient, encara amb els batecs accelerats. Es van quedar en silenci, fins que en Roger va gosar parlar:

?Crec que ara sí que som alguna cosa més que amics, eh?

En Quim va deixar anar una rialla suau i va fer-li un petó un altre cop, tendre i lent.

?Crec que sí. Però, saps què? M'agrada. I estic disposat a descobrir tot el que vingui després? amb tu.

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb una història nova! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!